

JU PEON

J U P E O N

L'artista xinès Ju Péon nasqué l'any 1894, a la província de Kian Sou, rica en artistes lletrats des de l'època dels Song.

Procedeix d'una família de lletrats i el seu pare, Ju Da Tsan, fou poeta, pintor i callígraf, molt apreciat a la Xina.

Ju Péon fou deixeble del seu pare i començà a dibuixar als sis anys. A la mort d'aquell, es trobà cap de la família i hagué d'emprendre l'educació de dos germans i tres germanes. Tenia dinou anys. Aquestes exigències de caràcter domèstic no li permetien de lliurar-se a la seva vocació, la qual cosa l'enfonsava en el desencís. Gràcies, però, a la influència i protecció de l'escriptor Kan Yu Wei, fou introduït al món intel·lectual des d'on ha anat conquerint la consideració, de la qual és ben mereixedor.

L'any 1919 el Govern xinès reconegué oficialment el

seu talent i s'interessà per la seva situació material, concedint-li una bossa de viatge per tal que pogués anar a estudiar a París. Sojornà en aquesta ciutat fins l'any 1927. Esdevé deixeble de l'Acadèmia Julian i passa, després, a l'Escola de Belles Arts. Segueix els cursos acadèmics francesos treballant amb el pintor francès Dagnan-Bouveret i freqüenta els tallers d'Albert Besnard, Damp, Meunier, és a dir, els representants de la pintura oficial.

Visita els museus d'Itàlia, d'Anglaterra, de Bèlgica i d'Alemanya, aturant-se a fer còpies de les obres cabdals de l'art occidental guardades en aquells museus.

Amb aquesta disciplina i aquests coneixements, l'any 1927 retorna al seu país, on és nomenat Director de l'Acadèmia Nacional de Belles Arts a Peiping, i l'any següent (1928) obté la càtedra de Professor de Pintura de la secció de Belles Arts de la Universitat Central de Nanking.

Exposa a Europa, al Saló dels Artistes Francesos, des de l'any 1923 fins el 1927; a la Société Nationale de Beaux Arts i, darrerament, al Saló de les Tuilleries.

Ell ha estat l'ànima de la gran manifestació d'art xinès que tingué lloc l'any 1930 al «Jeu de la Paume», a París, continuant-la després a Brusselles i a Milà. També a Roma, a Londres i a Moscou, passant després al país d'origen aquest mateix any que som.

Aquesta exposició, immediatament després de París, l'hauríem poguda gaudir a Barcelona si les inquietuds polítiques i els canvis soferts en certs aspectes de la vida ciutadana no ho haguessin impedit. Ara les coses prenen estat definitiu i esperem que la pròxima manifestació que l'esperit inquiet del jove Ju Péon ens anuncia aviat, tindrà lloc a la nostra ciutat. Nosaltres comptem amb la seva simpatia personal i l'interès que sent per la jove República espanyola i per Catalunya.

La seva obra es divideix en l'obra d'estudi i la peculiar del país on és fill.

La primera l'executà a Europa; la major part és pintura a l'oli, limitant-se a un estudi crític i estricte de la

realitat. L'Orient asiàtic hi és sempre més perceptible que l'Occident europeu, malgrat emprar el llenguatge d'aquest darrer.

El seu treball a Xina és la tradicional pintura del país; tinta sobre seda o sobre paper.

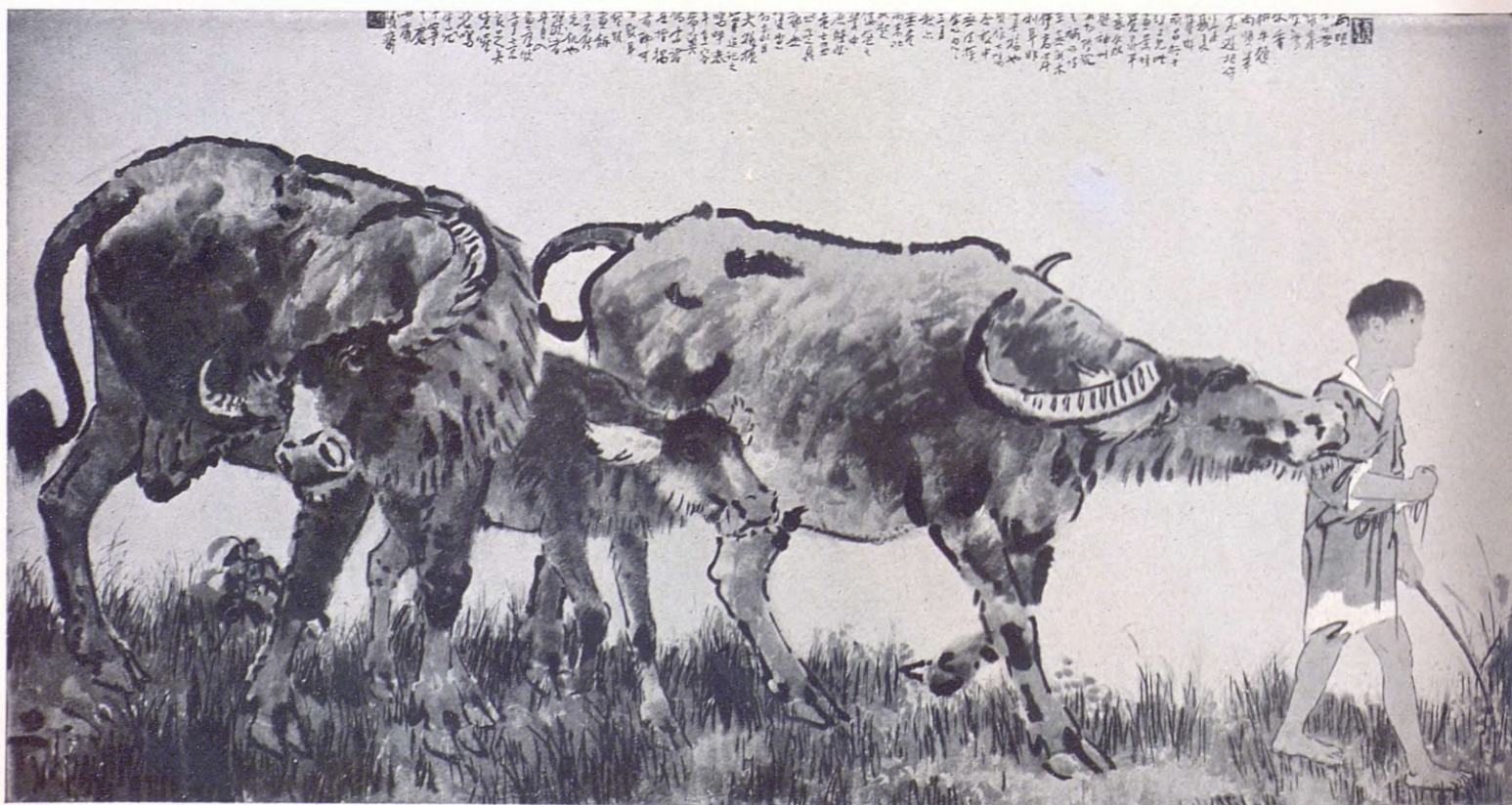
En aquestes obres, que són amb les que ara s'ha presentat al públic europeu i que constitueixen la seva manera més viva i més intensa d'expressió artística, s'hi endevina la influència europea, sobretot en l'estudi de plans i de volums.

Pintor d'animals, de plantes i de llegendes, tot ho transporta amb una veritat i un estil extraordinaris; amb una vida exacta, precisa i, al mateix temps, de somni.

La seva glòria ha estat l'haver après i aprofundit el seu art enriquint-lo amb l'estudi de l'art occidental, però sabent restar ell mateix, no traint les tradicions de la seva raça. Així, el seu art resulta sobri, savi i espontani, i la interpretació directa a la tinta, és transcrita per una autèntica aristocràcia de la mà.

J. LLORENS ARTIGAS

París, 1934.

日長女小年
子未及至
第二幅元作
宋四華元

辛未之冬
如鳴
畫